

Arrest

nr. 277 526 van 16 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X

Wettelijk vertegenwoordigd door hun ouders:
dhr. X en mevr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Vlaanderenstraat 4
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarige kinderen X en X, die verklaren van Iraanse nationaliteit te zijn, op 14 april 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 20 april 2022 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat N. AHMADZADAH en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van E.S. (verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens de verklaringen van jouw moeder S.E. (...) (O.V. X) en de gegevens in jouw administratief dossier ben jij geboren in Teheran (Iran) op 15 november 2017. Jouw moeder en jouw vader, E.H. (...) (O.V. X) kwamen samen met jou naar België en dienden hier op 4 juli 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Op 10 januari 2020 werd jouw broer S.S. (...) (O.V. X) in België geboren. Op 26 maart 2021 nam het Commissariaat-generaal betreffende het verzoek van uw ouders een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Op 8 november 2021 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing.

Op 7 december 2021 dienden jouw ouders in jouw hoofde een verzoek tot internationale bescherming in. Jouw moeder vreest dat jij bij een terugkeer naar Iran van hen gescheiden zal worden en dat jouw leven in gevaar zal zijn omdat de Iraanse autoriteiten jouw ouders willen straffen en aanhouden. Je spreekt niet meer door de shock die je kreeg wanneer jullie door de politie in Duitsland gearresteerd werden en naar België werden gestuurd. In België moest je door Covid-19 anderhalf jaar binnen blijven en had je geen contact met anderen. Er werd een gehoorstest uitgevoerd, maar er is niets mis met je oren. Je hebt communicatieproblemen en je moet intussen naar een logopedist. Je wordt ook opgevolgd door het Centrum voor Ontwikkelingsstoornissen (COS). Het Centrum voor Leerlingenbegeleiding (CLB) alsook jouw leerkrachten vermoeden dat je autisme hebt. Volgens de personen die je behandelen moet je in een rustige omgeving blijven en een terugkeer naar Iran zal jouw rustige leven verstoren en jouw problemen erger maken. Jouw moeder heeft eveneens geen vertrouwen in de gezondheidszorg in Iran.

Ter staving van jouw verzoek legde jouw moeder volgende documenten neer: een kopie van jouw shenasnameh (geboortebokje); een kopie van een Gemotiveerd verslag van het Vrij CLB Limburg afdeling Genk, d.d. 20 september 2021; een kopie van een schoolvragenlijst van het Centrum voor Ontwikkelingsstoornissen van het UZ Leuven, d.d. 11 januari 2021; een kopie van een attest van deelname betreffende de deelname van jouw moeder aan het programma Instapje van de vzw Kind en Taal, d.d. 21 januari 2022; een e-mail van het Centrum voor Ontwikkelingsstoornissen gericht naar jouw ouders, s.d.; een kopie van een brief van KIDS Mobiel betreffende de thuisbegeleiding die zij jou en jouw ouders bieden, d.d. 22 januari 2022; een kopie van een brief van Vrij Ondersteuningsnetwerk Regio Limburg met een verslag van jouw ondersteuningsplan; een aantal foto's van jou in de klas als in het ziekenhuis. Jouw moeder maakte na afloop van het persoonlijk onderhoud op 31 januari 2022, per e-mail, enkele correcties over op de overgemaakte notities van het persoonlijk onderhoud zonder dat daarbij evenwel de inhoud van jouw asielmotieven werd gewijzigd.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Het Commissariaat-generaal oordeelde dat je niet persoonlijk kon worden gehoord omdat je wegens je jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Bijgevolg werd je moeder, S.E. (...) (O.V. 8.683.882), opgeroepen in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en uit de verklaringen van jouw moeder dat jouw verzoek om internationale bescherming ten dele berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek d.d. 4 juli 2019. Zo wordt gevreesd dat de Iraanse autoriteiten jou van jouw ouders zullen scheiden om zo jouw ouders te straffen (CGVS, p. 4). In navolging van het CGVS oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 8 november 2021 evenwel om jouw ouders internationale bescherming te weigeren. Er kon geen geloof gehecht worden aan hun relaas, met name hun bekering tot het christendom en de daaruit voortvloeiende problemen en vrees voor vervolging. Verder werd niet aangenomen dat jouw ouders bij een terugkeer naar Iran het christendom zullen aanhangen, dat zij zich aldaar als christenen zullen manifesteren en dat ze er als dusdanig zullen worden gepercipieerd door hun omgeving en/of hun autoriteiten, laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat jouw ouders ingevolge daarvan vervolging zouden riskeren. Het is aldus niet aannemelijk dat de Iraanse autoriteiten jouw ouders willen straffen en jou als gevolg daarvan van hen zou scheiden.

Voorts verklaarde jouw moeder dat jij omwille van je communicatieproblemen (die je opliep ten gevolge van een arrestatie; een door jouw moeder beweerd oorzakelijk verband dat niet wordt aangetoond) hier

in behandeling bent en dat jouw zorgverstrekkers vinden dat jij in een rustige omgeving moet blijven. Een terugkeer naar Iran zal, volgens jouw moeder, dat rustige leven verstoren en jouw problemen erger maken (CGVS, p. 3, 4). Dergelijk motief ressorteert evenwel niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Aansluitend hierbij verklaarde jouw moeder dat jullie in normale omstandigheden toegang hebben tot de Iraanse gezondheidszorg, maar dat dit lang zou kunnen duren, omdat dit in België ook lang had geduurd (CGVS, p. 6). Een lange wachttijd bij het verkrijgen van medische zorg ressorteert echter evenmin onder de bepalingen inzake internationale bescherming. Waar jouw moeder stelt dat ze geen vertrouwen heeft omdat de arts bij jouw geboorte besliste een keizersnede uit te voeren op 38 weken (in plaats van op 40 weken) omdat jij niet in de juiste positie lag (CGVS, p. 6), moet opgemerkt worden dat dergelijke medische keuze in alle redelijkheid niet volstaat om te besluiten dat je geen toegang zou hebben tot de gezondheidszorg in Iran. Het feit dat jouw moeder smeergeld diende te betalen om de dokter bij haar bevalling te hebben, is onvoldoende om te gewagen van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat er geen eigen feiten werden aangehaald die een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde rechtvaardigen.

De door jouw ouders neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Jouw identiteit en dat jij communicatieproblemen hebt waarvoor je opgevolgd worden hier niet betwist. Ook dat jouw moeder deelneemt aan een activiteit van de vzw Kind en Taal wordt hier evenmin betwist. De door jouw moeder overgemaakte opmerkingen brachten geen inhoudelijke wijzigingen aan in haar verklaringen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van S.S. (verzoeker) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens de verklaringen van jouw moeder S.E. (...) (O.V. 8.683.882) en de gegevens in jouw administratief dossier ben je geboren in Heusden-Zolder (België) op 10 januari 2020. Jouw moeder en jouw vader, E.H. (...) (O.V. 8.683.882) kwamen naar België, samen met jouw minderjarige zus E.S. (...) (O.V. 8.683.882), en dienden hier op 4 juli 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Op 26 maart 2021 nam het Commissariaat-generaal in het verzoek van jouw ouders een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Op 8 november 2021 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing.

Op 7 december 2021 dienden jouw ouders in jouw hoofde een verzoek tot internationale bescherming in. Jouw moeder vreest dat jij bij een terugkeer naar Iran van hen gescheiden zal worden omdat de Iraanse autoriteiten jouw ouders willen straffen. Je hebt geen enkel identiteitsdocument van Iran en omdat je ouders bij aankomst in Iran gearresteerd zullen worden om hen te straffen, zullen zij ook geen tijd hebben om identiteitsdocumenten aan te vragen. Bovendien wordt jouw biologische vader niet vermeld op jouw geboortakte en draag je bijgevolg de familienaam van jouw moeder. Het ziekenhuis aanvaardde de vertaling van de huwelijksakte van jouw ouders niet en liet, net zoals de gemeente, weten dat jullie dienden te wachten tot jullie officiële verblijfsdocumenten hebben. Hierdoor hebben jouw ouders actueel geen enkel bewijs dat jij het kind van hen beiden bent en zullen de Iraanse autoriteiten zich afvragen wie jouw vader is. In Iran is het volgens jouw moeder onmogelijk om identiteitsdocumenten te bekomen als de vader niet bekend is omdat je dan een buitenechtelijk kind bent. Jouw moeder vreest ook dat jij bij een terugkeer naar Iran een besnijdenis zal moeten ondergaan. Omdat jouw ouders christen zijn, willen zij dit niet. Hierdoor vreest jouw moeder dat jij als kind van afvalligen zal worden beschouwd in Iran. Jouw moeder kende in Iran een buurjongen die een verplichte besnijdenis diende te ondergaan. Jouw moeder vreest ten slotte dat je door de stress en de shock in dezelfde situatie als jouw zus S. (...) zal belanden.

Ter staving van jouw verzoek legde jouw moeder volgende documenten neer: een kopie van jouw geboortakte, d.d. 17 januari 2020. Na afloop van het persoonlijk onderhoud legde jouw moeder, via e-mail, op 27 januari 2022 een kopie neer van een medisch attest waaruit blijkt dat jij niet besneden bent, d.d. 26 januari 2022. Zij maakte tevens op 31 januari 2022 enkele correcties over op de overgemaakte notities van het persoonlijk onderhoud zonder dat daarbij evenwel de inhoud van jouw vluchtmotieven werd gewijzigd.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Het Commissariaat-generaal oordeelde dat je niet persoonlijk kon worden gehoord omdat je wegens je jonge leeftijd hiervoor niet over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt. Bijgevolg werd je moeder, S.E. (...) (O.V. 8.683.882), opgeroepen in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en uit de verklaringen van jouw moeder dat jouw verzoek om internationale bescherming ten dele berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek d.d. 4 juli 2019. Zo wordt gevreesd dat de Iraanse autoriteiten jou van jouw ouders zullen scheiden om zo jouw ouders te straffen (CGVS, p. 4). In navolging van het CGVS oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 8 november 2021 evenwel om jouw ouders internationale bescherming te weigeren. Er kon geen geloof gehecht worden aan hun relaas, met name hun bekering tot het christendom en de daaruit voortvloeiende problemen en vrees voor vervolging. Verder werd niet aangenomen dat jouw ouders bij een terugkeer naar Iran het christendom zullen aanhangen, dat zij zich aldaar als christenen zullen manifesteren en dat ze er als dusdanig zullen worden gepercipieerd door hun omgeving en/of hun autoriteiten, laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat jouw ouders ingevolge daarvan vervolging zouden riskeren. Het is aldus niet aannemelijk dat de Iraanse autoriteiten jouw ouders willen straffen en jou als gevolg daarvan van hen zou scheiden.

Jouw moeder gaf verder aan dat je, aangezien jouw vader niet op jouw Belgische geboorteakte staat vermeld, bij een terugkeer naar Iran geen Iraanse identiteitsdocumenten zal kunnen verkrijgen waardoor jou eender wat kan overkomen (CGVS p. 4-5). Vooreerst moet evenwel aangestipt worden dat jouw ouders tijdens hun verzoek om internationale bescherming geen enkel gewag maakten van enig probleem hieromtrent in jouw hoofde, niettegenstaande hen op het CGVS op 30 november 2020 en 1 december 2020 gevraagd werd of en wat zij vrezen voor jou ten aanzien van Iran (CGVS vader p. 20, CGVS moeder p. 19). Ook in hun verzoekschrift d.d. 14 april 2021 tot beroep tegen de weigeringsbeslissing van hun verzoek maakten ze geen enkele melding hiervan. Het mag dan ook verbazen dat jouw ouders op 7 december 2021, amper een maand na het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van hun verzoek, plotsklaps een verzoek in jouw hoofde indienen dat gebaseerd is op dit door hen geschetste probleem.

Hoe dan ook moet, wat betreft het feit dat op jouw Belgische geboorteakte geen wettelijke vader vermeld staat en je de familienaam van jouw moeder draagt, opgemerkt worden dat dit het gevolg is van het feit dat de bevoegde instantie, de Belgische burgerlijke stand op het moment van aangifte van jouw geboorte niet op de hoogte was van het officieel huwelijk van jouw moeder met E.H. (...), jouw biologische vader. Het Belgisch Burgerlijk Wetboek bepaalt dat kinderen geboren buiten een wettelijk huwelijk en die (nog) niet formeel erkend worden door de vader, de naam krijgen van de moeder (artikel 315 juncto 335, § 2 van het Burgerlijk Wetboek). Een vertaling van een huwelijksakte voorleggen aan een ziekenhuis (CGVS, p. 5) volstaat geenszins om een wettelijk huwelijk te laten registreren bij de burgerlijke stand. Uit nazicht van de wachtregisters blijkt dat jouw ouders pas op 7 april 2021 hun officieel huwelijk d.d. 9 januari 2015 kenbaar hebben gemaakt aan de Belgische burgerlijke stand. Een aanpassing van jouw Belgische geboorteakte waarbij jouw biologische vader als wettelijke vader wordt opgenomen vereist enkele administratieve en juridische stappen, onder andere bij de familierechtbank. Uit niets blijkt dat mits het zetten van de nodige stappen jouw biologische vader niet als jouw wettelijke vader zou geregistreerd worden. Waar jouw moeder verklaart dat het niet mogelijk is om in Iran Iraanse identiteitsdocumenten voor jou te bekomen omdat jouw ouders bij aankomst in Iran meteen gearresteerd zouden worden (CGVS, p. 4), dient herhaald te worden dat jouw ouders hun vrees in geval van terugkeer naar Iran niet aannemelijk hebben gemaakt waardoor uit niets blijkt dat zij bij een terugkeer gearresteerd zullen worden.

Betreffende de bewering van jouw moeder dat je bij een terugkeer naar Iran zal worden beschouwd als een kind van afvalligen omdat jouw ouders als christenen besloten hebben je niet te laten besnijden (CGVS, p. 5), dient vooreerst aangestipt te worden dat er geen geloof kon worden gehecht aan de bekering van jouw ouders tot het christendom. Bijgevolg kan ook niet aangenomen worden dat jouw

ouders gekant zijn tegen een besnijdenis. Wat betreft mannenbesnijdenis in Iran, dient er voorts opgemerkt te worden dat meer dan 90% van de mannen in Iran besneden is. Het CGVS benadrukt dat overeenkomstig artikel 48/3, §2 van de Vreemdelingenwet daden van vervolging in de zin van artikel 1, A van het Verdrag van Genève ofwel zo ernstig van aard moeten zijn of zo vaak moeten voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen. Het feit dat u zou worden besneden in Iran kan niet gelijkgesteld worden met vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, noch met ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen aanwijzingen dat u er zou worden besneden onder onhygiënische/slechte omstandigheden.

Ten slotte verklaarde jouw moeder dat zij vreest dat jij door stress en shock in een zelfde situatie zal belanden als jouw zus. Jouw zus praat niet meer en wordt hiervoor behandeld. Een terugkeer naar Iran zou haar rustig leven verstoren en haar comminatie/gezondheidsproblemen verergeren (CGSV, p. 4-5). Er dient echter vastgesteld te worden dat dit een loutere veronderstelling is van jouw moeder en zij zelf aangeeft hiervoor geen aanwijzingen te hebben, maar enkel vermoedens (CGVS, p. 6). Communicatie/gezondheidsproblemen ressorteren bovendien niet onder de toepassing van de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat er geen eigen feiten werden aangehaald die een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde rechtvaardigen.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Jouw identiteit en dat jij niet besneden bent wordt hier niet betwist. De door jouw moeder overgemaakte opmerkingen brachten geen inhoudelijke wijzigingen aan in haar verklaringen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in hun “Verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring (art. 39/2 en 39/82 van de Vreemdelingenwet)” in een enig middel op de schending van “artikel I van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), art. 2 par. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 51/8, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel”.

Verzoekende partijen betogen:

“Ten onrechte heeft verwerende partij de verzoeken om internationale bescherming van de verzoekende partijen niet-ontvankelijk verklaard.

Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet stelt met betrekking tot het indienen van een volgend verzoek om internationale bescherming het volgende:

(...)

Voorts bepaalt art. 57/6/2 ww dat:

(...).”

Verzoekende partijen vervolgen:

“Een terugkeer naar Iran zou een ramp betekenen voor de verzoekende partijen aangezien S. (...) reeds te maken heeft met ontwikkelingsstoornissen. Een terugkeer naar Iran is voor S. (...) en S. (...) ónmogelijk gelet op de bekering van hun ouders.

Verzoekers voegen de volgende stukken toe inzake de toestand van S. (...):

Een brief van Kids Mobiel van mevrouw Els Groenen d.d. 04.10.2021 waarbij zij de volgende problemen vaststelt bij S. (...):

(...)

Tevens voegen de verzoekende partijen een omstandig 'gemotiveerd verslag' (handelingsgericht advies voor ondersteuning vanuit het ondersteuningsmodel) d.d. 20.09.2021 waaruit de problematiek inzake S. (...) duidelijk wordt. In dit advies wordt gesteld dat ze als 4-jarig meisje al erg moeilijke eerste levensjaren meemaakte: ze verbleef al op veel verschillende plaatsen, soms in verre van ideale omstandigheden; mogelijk waren er traumatische ervaringen volgens dit advies. Verder stelt dit advies:

(...)

De verzoekende partijen voegen ook een medisch attest d.d. 18.01.2022 van UZ Leuven waarbij wordt verklaard dat S. (...) een meisje is waarbij zorgen zijn rond haar algemene ontwikkeling en dat er onderzoeken werden gestart, (stuk 2)

Het is in het belang van S. (...) dat de familie niet terugkeert naar Iran. Hierbij verwijzen de verzoekende partijen naar artikel 3.1. van het kinderrechten verdrag:

(...)

De verzoekende partijen zien niet in hoe de verwerende partij rekening heeft gehouden met de belangen van de verzoekende partijen, in het bijzonder die van S. (...). Het enkele feit dat medische problematiek niet onder het toepassingsgebied valt van de Vluchtelingenconventie is op zich geen voldoende motivering waarom er amper werd rekening werd gehouden met de medische toestand van S. (...) bij een eventuele terugkeer wat mogelijk een schending van artikel 3 EVRM zou betekenen. Te meer omdat de ouders van de verzoekende partijen bekeerd zijn en nog steeds aanvoeren dat ze het Christendom aanhangen.

De verzoekende partijen kunnen zich dan ook niet verzoenen met de conclusie van de verwerende partij. De verwerende partij erkende in de beslissingen van de ouders dat zij kennis hadden van het Christendom. De verzoekende partijen voegen nog stuk nr. 5 toe waaruit blijkt dat S.S. (...) niet besneden is. Wat volgens de ouders van de verzoekende partijen een gevolg is van hun bekering.

Het is algemeen bekend dat christenen vervolgd worden in Iran. Dit wordt reeds bevestigd door Algemeen Ambtsbericht Iran van maart 2019

(...)

Uit het Algemeen ambtsbericht Iran februari 2021 blijkt dat steeds meer Iraanse moslims zich bekeren tot het christendom en dat bekeerlingen het risico lopen op strafvervolging. Dit rapport stelt ook dat kritische religieuze uitingen op het internet of sociale media kunnen leiden tot vervolging bij terugkeer en dat er aanwijzingen zijn dat de Iraanse autoriteiten personen die zij als een bedreiging zien in het buitenland monitoren:

(...)

Gelet op het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat de verwerende partij de verzoeken minstens ontvankelijk diende te verklaren om zo rekening te houden met de belangen van de verzoekende partijen. Het enig middel is gegrond."

2.2. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande:

"Het beroep van verzoekers ontvankelijk en gegrond te verklaren.

In hoofdorde, de bestreden beslissingen te hervormen en hen:

(a) te erkennen als vluchteling in de zin van de Vluchtelingenconventie conform artikel 48/3 en 48/5 van de Vreemdelingenwet;

(b) zo Uw Raad zou oordelen dat zij niet in aanmerking komen voor het statuut van vluchteling, hen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet toe te kennen;

In ondergeschikte orde, de bestreden beslissingen te vernietigen, zo Uw Raad van oordeel zou zijn dat bijkomend onderzoek nodig is om te kunnen oordelen over de beschermingsstatuten."

2.3. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

"2. Medisch attest UZ Leuven aangaande S. (...) d.d. 18.01.2022

3. Brief Kids Mobiel inzake S. (...) d.d. 04.10.2021

4. Gemotiveerd verslag d.d. 20.09.2021

5. Medisch attest inzake S. (...) d.d. 26.01.2022".

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoekende partijen leggen ter terechtzitting door middel van een document met als titel "nota" nieuwe documenten neer die zij aanduiden als:

"1) 'Wijziging van gemotiveerd verslag naar verslag ' inzake S. E. (...)

2) Attest autismespectrumstoornis UZ LEUVEN 03.06.2022 + Multidisciplinair verslag d.d. 08.06.2022

eraan toevoegend dat deze documenten aantonen dat S. een kwetsbaar profiel heeft zodat een terugkeer naar Iran geenszins in haar belang is.

3.2. Verweerder brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Waar verzoekende partijen een “*Verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring (art. 39/2 en 39/82 van de Vreemdelingenwet)*” indienen, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de Raad op grond van artikel 39/2, § 1, tweede lid van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen slechts kan bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen.

4.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist verder dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoekende partijen duiden in het geheel niet op welke wijze artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, dat betrekking heeft op het afnemen van een verklaring van de asielzoeker met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van een volgend verzoek om internationale bescherming, *in casu* en in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming dat zij in eigen naam indienen geschonden zou (kunnen) zijn. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

Verzoekende partijen duiden evenmin hoe artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat betrekking heeft op het onderzoek dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voert na de ontvangst van het volgend verzoek dat op grond van artikel 51/8 werd overgezonden, te dezen en in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming dat zij in eigen naam indienen zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

4.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen deze motieven kennen en aan inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

4.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen aanvechten noch betwisten waar terecht wordt gesteld dat aan de in hunner hoofde vastgestelde bijzondere procedurele noden als begeleide minderjarigen op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

4.5. Waar verzoekende partijen in het voorliggende verzoekschrift een betoog afsteken omtrent hun belangen, verweerder verwijten dat met deze belangen geen rekening werd gehouden, aanhalen dat een terugkeer naar Iran niet in hun belang zou zijn en verwijzen naar artikel 3 van het IVRK, dient voorts te worden opgemerkt dat dit betoog te dezen niet dienstig is.

Hoewel het hoger belang van het kind krachtens onder meer artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, kan een loutere verwijzing naar dit hoger belang namelijk niet volstaan om in hoofde van verzoekende partijen het bestaan van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Het gegeven dat de belangen van het kind bij elke handeling die het kind aangaat de eerste overweging vormen, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin de artikelen van de

Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de toekenning van internationale bescherming.

4.6. De bestreden beslissingen zijn geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

4.7. In het licht van voormelde bepaling, wordt in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster geheel terecht gesteld:

“In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en uit de verklaringen van jouw moeder dat jouw verzoek om internationale bescherming ten dele berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek d.d. 4 juli 2019. Zo wordt gevreesd dat de Iraanse autoriteiten jou van jouw ouders zullen scheiden om zo jouw ouders te straffen (CGVS, p. 4). In navolging van het CGVS oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 8 november 2021 evenwel om jouw ouders internationale bescherming te weigeren. Er kon geen geloof gehecht worden aan hun relaas, met name hun bekering tot het christendom en de daaruit voortvloeiende problemen en vrees voor vervolging. Verder werd niet aangenomen dat jouw ouders bij een terugkeer naar Iran het christendom zullen aanhangen, dat zij zich aldaar als christenen zullen manifesteren en dat ze er als dusdanig zullen worden gepercipieerd door hun omgeving en/of hun autoriteiten, laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat jouw ouders ingevolge daarvan vervolging zouden riskeren. Het is aldus niet aannemelijk dat de Iraanse autoriteiten jouw ouders willen straffen en jou als gevolg daarvan van hen zou scheiden.

Voorts verklaarde jouw moeder dat jij omwille van je communicatieproblemen (die je opliep ten gevolge van een arrestatie; een door jouw moeder beweerd oorzakelijk verband dat niet wordt aangetoond) hier in behandeling bent en dat jouw zorgverstrekkers vinden dat jij in een rustige omgeving moet blijven. Een terugkeer naar Iran zal, volgens jouw moeder, dat rustige leven verstoren en jouw problemen erger maken (CGVS, p. 3, 4). Dergelijk motief ressorteert evenwel niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Aansluitend hierbij verklaarde jouw moeder dat jullie in normale omstandigheden toegang hebben tot de Iraanse gezondheidszorg, maar dat dit lang zou kunnen duren, omdat dit in België ook lang had geduurd (CGVS, p. 6). Een lange wachttijd bij het verkrijgen van medische zorg ressorteert echter evenmin onder de bepalingen inzake internationale bescherming. Waar jouw moeder stelt dat ze geen vertrouwen heeft omdat de arts bij jouw geboorte besliste een keizersnede uit te voeren op 38 weken (in plaats van op 40 weken) omdat jij niet in de juiste positie lag (CGVS, p. 6), moet opgemerkt worden dat dergelijke medische keuze in alle redelijkheid niet volstaat om te besluiten dat je geen toegang zou hebben tot de gezondheidszorg in Iran. Het feit dat jouw moeder smeergeld diende te betalen om de dokter bij haar bevalling te hebben, is onvoldoende om te gewagen van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat er geen eigen feiten werden aangehaald die een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde rechtvaardigen.

De door jouw ouders neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Jouw identiteit en dat jij communicatieproblemen hebt waarvoor je opgevolgd worden hier niet betwist. Ook dat jouw moeder deelneemt aan een activiteit van de vzw Kind en Taal wordt hier evenmin betwist. De door jouw moeder overgemaakte opmerkingen brachten geen inhoudelijke wijzigingen aan in haar verklaringen.”

Tevens wordt in het licht van de voormelde bepaling in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker op geheel gerechtvaardigde wijze aangegeven:

“In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en uit de verklaringen van jouw moeder dat jouw verzoek om internationale bescherming ten dele berust op dezelfde gronden die jouw ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek d.d. 4 juli 2019. Zo wordt gevreesd dat de Iraanse autoriteiten jou van jouw ouders zullen scheiden om zo jouw ouders te straffen (CGVS, p. 4). In navolging van het CGVS oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 8 november 2021 evenwel om jouw ouders internationale bescherming te weigeren. Er kon geen geloof gehecht worden aan hun relaas, met name hun bekering tot het christendom en de daaruit voortvloeiende problemen en vrees voor vervolging. Verder werd niet aangenomen dat jouw ouders bij een terugkeer naar Iran het christendom zullen aanhangen, dat zij zich aldaar als christenen zullen manifesteren en dat ze er als dusdanig zullen worden gepercipieerd door hun omgeving en/of hun autoriteiten, laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat jouw ouders

ingevolge daarvan vervolging zouden riskeren. Het is aldus niet aannemelijk dat de Iraanse autoriteiten jouw ouders willen straffen en jou als gevolg daarvan van hen zou scheiden.

Jouw moeder gaf verder aan dat je, aangezien jouw vader niet op jouw Belgische geboorteakte staat vermeld, bij een terugkeer naar Iran geen Iraanse identiteitsdocumenten zal kunnen verkrijgen waardoor jou eender wat kan overkomen (CGVS p. 4-5). Vooreerst moet evenwel aangestipt worden dat jouw ouders tijdens hun verzoek om internationale bescherming geen enkel gewag maakten van enig probleem hieromtrent in jouw hoofde, niettegenstaande hen op het CGVS op 30 november 2020 en 1 december 2020 gevraagd werd of en wat zij vrezen voor jou ten aanzien van Iran (CGVS vader p. 20, CGVS moeder p. 19). Ook in hun verzoekschrift d.d. 14 april 2021 tot beroep tegen de weigeringsbeslissing van hun verzoek maakten ze geen enkele melding hiervan. Het mag dan ook verbazen dat jouw ouders op 7 december 2021, amper een maand na het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het kader van hun verzoek, plotsklaps een verzoek in jouw hoofde indienen dat gebaseerd is op dit door hen geschetste probleem.

Hoe dan ook moet, wat betreft het feit dat op jouw Belgische geboorteakte geen wettelijke vader vermeld staat en je de familienaam van jouw moeder draagt, opgemerkt worden dat dit het gevolg is van het feit dat de bevoegde instantie, de Belgische burgerlijke stand op het moment van aangifte van jouw geboorte niet op de hoogte was van het officieel huwelijk van jouw moeder met E.H. (...), jouw biologische vader. Het Belgisch Burgerlijk Wetboek bepaalt dat kinderen geboren buiten een wettelijk huwelijk en die (nog) niet formeel erkend worden door de vader, de naam krijgen van de moeder (artikel 315 juncto 335, § 2 van het Burgerlijk Wetboek). Een vertaling van een huwelijksakte voorleggen aan een ziekenhuis (CGVS, p. 5) volstaat geenszins om een wettelijk huwelijk te laten registreren bij de burgerlijke stand. Uit nazicht van de wachregisters blijkt dat jouw ouders pas op 7 april 2021 hun officieel huwelijk d.d. 9 januari 2015 kenbaar hebben gemaakt aan de Belgische burgerlijke stand. Een aanpassing van jouw Belgische geboorteakte waarbij jouw biologische vader als wettelijke vader wordt opgenomen vereist enkele administratieve en juridische stappen, onder andere bij de familierechtbank. Uit niets blijkt dat mits het zetten van de nodige stappen jouw biologische vader niet als jouw wettelijke vader zou geregistreerd worden. Waar jouw moeder verklaart dat het niet mogelijk is om in Iran Iraanse identiteitsdocumenten voor jou te bekomen omdat jouw ouders bij aankomst in Iran meteen gearresteerd zouden worden (CGVS, p. 4), dient herhaald te worden dat jouw ouders hun vrees in geval van terugkeer naar Iran niet aannemelijk hebben gemaakt waardoor uit niets blijkt dat zij bij een terugkeer gearresteerd zullen worden.

Betreffende de bewering van jouw moeder dat je bij een terugkeer naar Iran zal worden beschouwd als een kind van afvalligen omdat jouw ouders als christenen besloten hebben je niet te laten besnijden (CGVS, p. 5), dient vooreerst aangestipt te worden dat er geen geloof kon worden gehecht aan de bekering van jouw ouders tot het christendom. Bijgevolg kan ook niet aangenomen worden dat jouw ouders gekant zijn tegen een besnijdenis. Wat betreft mannenbesnijdenis in Iran, dient er voorts opgemerkt te worden dat meer dan 90% van de mannen in Iran besneden is. Het CGVS benadrukt dat overeenkomstig artikel 48/3, §2 van de Vreemdelingenwet daden van vervolging in de zin van artikel 1, A van het Verdrag van Genève ofwel zo ernstig van aard moeten zijn of zo vaak moeten voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen. Het feit dat u zou worden besneden in Iran kan niet gelijkgesteld worden met vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, noch met ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen aanwijzingen dat u er zou worden besneden onder onhygiënische/slechte omstandigheden.

Ten slotte verklaarde jouw moeder dat zij vreest dat jij door stress en shock in een zelfde situatie zal belanden als jouw zus. Jouw zus praat niet meer en wordt hiervoor behandeld. Een terugkeer naar Iran zou haar rustig leven verstoren en haar communicatie/gezondheidsproblemen verergeren (CGSV, p. 4-5). Er dient echter vastgesteld te worden dat dit een loutere veronderstelling is van jouw moeder en zij zelf aangeeft hiervoor geen aanwijzingen te hebben, maar enkel vermoedens (CGVS, p. 6). Communicatie/gezondheidsproblemen ressorteren bovendien niet onder de toepassing van de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat er geen eigen feiten werden aangehaald die een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde rechtvaardigen.

De neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Jouw identiteit en dat jij niet besneden bent wordt hier niet betwist. De door jouw moeder overgemaakte opmerkingen brachten geen inhoudelijke wijzigingen aan in haar verklaringen."

Verzoekende partijen voeren ter weerlegging van de voormelde, in de jegens hen genomen bestreden beslissingen opgenomen motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift geen dienstige argumenten aan.

Waar verzoekende partijen andermaal wijzen op de ontwikkelingsstoornis/communicatieproblemen van verzoekster en ter staving hiervan opnieuw een aantal stukken bijbrengen waaronder deze neergelegd ter terechtzitting waarbij de aanvullende nota gewag maakt van een kwetsbaar profiel, dient immers vooreerst te worden opgemerkt dat, zoals met reden wordt aangehaald in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster, de moeder van verzoekende partijen zelf te kennen gaf dat zij hiervoor in normale omstandigheden toegang hebben tot de Iraanse gezondheidszorg en geen afdoende reden aanhaalde waarom zij zich niet tot de Iraanse gezondheidszorg kunnen of willen wenden. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen in het geheel niet aantonen of aannemelijk maken dat de voormelde, medische problemen in hoofde van verzoekster op zich vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan vervolging zou(den) riskeren. Evenmin tonen verzoekende partijen middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat zij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dienen te richten tot de geëigende procedure.

In zoverre verzoekende partijen daarnaast boudweg poneren dat hun ouders weldegelijk zouden zijn bekeerd, aangeven dat zij het dus niet eens zijn met de conclusie van verweerder en wijzen op het attest waaruit blijkt dat verzoeker begin 2022 nog niet was besneden, dient te worden opgemerkt dat zij met dit betoog volledig voorbijgaan en op generlei wijze afbreuk kunnen doen aan de inhoud van het arrest nr. 263 397 van 8 november 2021 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat werd gevelde ten aanzien van hun ouders. In dit arrest werd reeds genoegzaam vastgesteld dat aan de vermeende bekering van de ouders van verzoekende partijen in Iran niet het minste geloof kan worden gehecht, dat evenmin enig geloof kan worden gehecht aan de beweerdde problemen en het beweerdde asielrelaas van de ouders van verzoekende partijen, dat de religieuze activiteiten van de ouders van verzoekende partijen in Europa een duidelijk en louter opportunistisch karakter hebben en er enkel toe strekken een verblijfsstatus in Europa te bekomen, dat de ouders van verzoekende partijen niet één concreet en objectief gegeven aanreiken waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de autoriteiten weet zouden hebben van hun activiteiten in België en op de sociale media, dat de ouders van verzoekende partijen gelet op het aperte opportunistische karakter van deze activiteiten hoe dan ook niet aannemelijk dat zij daardoor *in concreto* in de negatieve aandacht van hun autoriteiten en/of hun omgeving zouden staan en dat de ouders van verzoekende partijen de terechte vaststelling niet weerleggen dat er gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun bekering en het klaarblijkelijk opportunistische karakter van hun activiteiten in België en op de sociale media, redelijkerwijze mag worden verwacht dat, voorafgaand aan een terugkeer, de betreffende berichten op deze sociale media worden verwijderd. Uit het loutere gegeven dat verzoeker begin 2022 nog niet was besneden, kan, te meer nu verweerder in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker met recht aanstipt dat niet kan worden aangenomen dat dit te wijten zou zijn aan het gegeven dat de ouders van verzoekende partijen omwille van hun beweerdde bekering tegen een besnijdenis zouden zijn, geenszins worden afgeleid dat de ouders van verzoekende partijen weldegelijk (oprecht) zouden zijn bekeerd tot het christendom. Bijgevolg doet dit gegeven in het geheel geen afbreuk aan de in het voormelde arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gedane vaststellingen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat de ouders van verzoekende partijen bij een terugkeer naar hun land van herkomst het christendom zullen aanhangen, dat zij zich aldaar als christenen zullen manifesteren en dat zij er als dusdanig zullen worden gepercipieerd door hun omgeving en/of hun autoriteiten; laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat verzoekende partijen en/of hun ouders ingevolge hiervan vervolging zouden riskeren.

Derhalve is de verwijzing door verzoekende partijen naar informatie over de situatie voor bekeerde personen in Iran en voor personen die er als dusdanig worden gepercipieerd voor het overige niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op de persoon van verzoekende partijen en/of hun ouders. Dergelijke algemene informatie kan niet volstaan om aan te tonen dat verzoekende partijen en/of hun ouders bij een terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk zouden dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoekende partijen dienen zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijven hier, gelet op het voorgaande, manifest in gebreke.

Voor het overige laten verzoekende partijen de motieven ten grondslag van de bestreden beslissingen geheel ongemoeid en ondernemen zij niet de minste poging teneinde deze motieven te weerleggen of te betwisten. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd overeind.

4.8. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen terecht besloten dat verzoekende partijen geen eigen feiten hebben aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen en dient het beroep te worden verworpen.

4.9. Verzoekende partijen tonen voor het overige niet aan op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissingen zouden zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van deze beginselen evenmin op dienstige wijze aangevoerd.

4.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 372 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT